Elemente premergătoare

Studiul 12, Trimestrul 2, 14-20 Iunie, 2025

Sabat după-amiază 14 Iunie

De memorat:

Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă. 2 Timotei 1:7

Când Dumnezeu trimite oamenilor avertizări atât de importante, ele fiind reprezentate ca vestite de îngeri sfinți zburând prin mijlocul cerului, El cere fiecărui suflet înzestrat cu puterile rațiunii să ia aminte la solie. Judecățile înfricoșate, pronunțate împotriva închinătorilor fiarei și chipului ei (Apocalipsa 14, 9-11), trebuie să-i conducă la un studiu atent al profețiilor, să-i învețe ce înseamnă semnul fiarei și cum să se ferească de a-l primi. Dar majoritatea oamenilor nu doresc să audă adevărul și se îndreaptă către închipuiri. Apostolul Pavel declara, privind către zilele din urmă: “Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă”. (2 Timotei 4, 3.) Acel timp a venit. Mulțimile nu doresc adevărul Bibliei, pentru că el vine în conflict cu dorința inimii păcătoase și iubitoare de lume; iar Satana le oferă amăgirile pe care ei le iubesc. TV 594.2

Dar Dumnezeu va avea un popor pe pământ care să susțină Biblia și numai Biblia, ca măsură a tuturor învățăturilor și ca temelie a tuturor reformelor. Părerile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile consiliilor ecleziastice, atât de numeroase și contradictorii, cum sunt și bisericile pe care ele le reprezintă, glasul majorității — nici una și nici toate acestea laolaltă nu trebuie privite ca dovadă pentru sau împotriva vreunui punct al credinței religioase. Înainte de a primi orice învățătură sau precept, trebuie să cerem un clar "Așa zice Domnul" în sprijinul ei. TV 595.1

Duminică, 15 Iunie

Abordarea istoricistă asupra profeției

Analizează Daniel 2:31-45. Care a fost visul lui Nebucadnețar și cum l-a interpretat Daniel?

Împărăţiile care au căzut, împărăţiile care încă există, şi împărăţiile care urmează să vină, a căror legislaţii implică poporul lui Dumnezeu, au fost în mod descriptiv realizate în mod cronologic, de către amândoi, Daniel şi Ioan Revelatorul.

Nebucadneţar, împărat al Babilonului din vechime, în timp ce era în dilemă cu privire la durata împărăţiei lui, i-a fost arătat în vis un chip mare compus din patru metale. Capul său era de „aur", pieptul şi braţele erau de „argint", pântecele şi coapsele de „aramă", fluierele picioarelor de „fier", picioarele „parte de fier şi parte de lut". Interpretând viziunea, Daniel i-a spus împăratului:

În mod clar cele patru metale ale chipului cel mare simbolizează, la fel ca și cele patru fiare, o succesiune de patru împăraţi în perioadele lor respective. Picioarele lui (dreptul şi stângul) de fier şi de lut reprezintă desigur două diviziuni împăraţilor (de dreapta şi de stânga) într-o a cincea perioadă – timpul, în care, Dumnezeul cerului, „va ridica o împărăţie care nu va fi nimicită niciodată". Degetele picioarelor, desigur, indică o diversitate de împăraţi în ambele grupe, cei de dreapta şi cei de stânga.

„În zilele acestor împăraţi," (nu după, ci în zilele acelor împărați care sunt simbolizați prin picioarele și degetele picioarelor din marele chip) „Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăţie, care nu va fi nimicită niciodată, şi care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea (împărăția) va sfărâma şi va nimici toate acele împărăţii, şi ea însăşi va dăinui veşnic." Dan. 2,44 KJV. Astfel vedem că în timp ce națiunile veacului nostru (simbolizate prin picioarele și degetele din marele chip din Daniel 2,41.42) încă există, Domnul va ridica o împărăție cu care El le va învinge. Atunci se va spune: „Împărăţiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru şi ale Hristosului Său. Şi El va împărăţi în vecii vecilor." Apoc.11,15 KJV.

Ce lovește chipul? Nu este oare piatra pe care Daniel o descoperă ca fiind un simbol pentru Împărăția lui Dumnezeu restaurată? De asemenea, țineți cont de faptul că chipul nu este lovit de piatră decât după ce (piatra) este tăiată din munte, fără mâini omenești și că după aceea crește și umple pământul, devenind astfel la rândul său ea însăși un munte. Pentru elucidarea acestui adevăr, profetul Isaia adaugă:

„Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: „Veniți să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.” Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, cuvântul Domnului.” Isaia 2: 2, 3. Astfel, pe măsură ce piatra, tăiată supranatural dintr-un munte, se transformă supranatural într-un alt munte, apoi umple întregul pământ, ea relevă procesul transformării profeției în istorie: piatra (prin faptul că crește) este simbol a celui dintâi rod în Împărăție; Împărăția recent formată începe cu cei 144.000 de „slujitori ai lui Dumnezeu” (Apoc. 7: 3); și, prin urmare, biserica Laodicea (prin faptul că este ultima în care se găsește grâul și neghina și, prin urmare, cea în care se seceră grâul, primele 144.000 de roade) este neapărat muntele din care este tăiată piatra, cel dintâi rod al Împărăției, este tăiat sau luat.

Ba mai mult, se vede că fiind „tăiată fără mâini”, fără ajutor uman, subliniază evident faptul că sunt strânși de îngeri; iar creșterea lor, așa cum arata creșterea pietrei, este rezultatul ulterior al strângerii celui de-al doilea rod din toate națiunile, determinând ca muntele sau împărăția să umple pământul; și această lucrare supra naturală de tăiere a pietrei, de separare a celor 144.000, nucleul împărăției, este purificarea bisericii.

În cele din urmă, din moment ce piatra este tăiată, după cum s-a văzut, - împărăția recent înființată - „în vremea acestor împărați” (împărații de la degetele de la picioare), nu după zilele lor și fiindcă cei 144.000 de „slujitori ai Dumnezeu” stau pe muntele Sionului (Apocalipsa 14: 1), urmează în mod concludent că piatra împărăție la începutul ei este înființat în Țara Sfântă, în timp ce regii de la picioare sunt încă existenți.

Prin urmare, indiscutabil, cei 144.000 de slujitori ai lui Dumnezeu (Apoc. 14: 5), care compun guvernul lui Dumnezeu la începutul său, piatra care sfărâmă chipul și care ulterior devine un munte mare care umple tot pământul, sunt instrumentele în eventuala distrugere a tuturor guvernelor pământești. Prin urmare, așadar, despre cine altcineva în toată lumea, despre cine altcineva decât de ei înșiși, ar putea fi scris:

„... aceștia sunt niște oameni minunați (KJV)... un popor mare și puternic, cum n-a mai fost din veac și nici în vremurile viitoare nu va mai fi." Zah. 3: 8; Ioel 2: 2.

Închinarea la chip

Studiază Daniel 3:1-12. Ce semnificație crezi că are faptul că statuia era toată din aur și că împăratul a cerut ca oamenii să i se închine?

Cuvintele “tu ești capul de aur” făcuseră o impresie profundă asupra minții conducătorului. (Daniel 2, 38.) Înțelepții din împărăție, profitând de aceasta precum și de reîntoarcerea sa la idolatrie, i-au propus să facă un chip asemănător cu acela pe care l-a văzut în vis și să-l înalțe acolo unde toți puteau vedea capul de aur care fusese interpretat ca reprezentând împărăția lui. PR 504.1

Încântat de sugestia măgulitoare, s-a hotărât să treacă la acțiune și să meargă chiar mai departe. În loc să reproducă chipul așa cum îl văzuse, el a depășit originalul. Chipul înălțat de el nu a scăzut în valoare de la cap spre picioare, ci a fost în întregime din aur, ca simbol în tot Babilonul al unei împărății veșnice, indestructibile și atotputernice, care va sfărâma în bucăți toate celelalte împărății și va rămâne veșnic. PR 504.2

Nebucadnețar a poruncit ca din tezaurul său bogat să se facă un chip mare de aur, asemănător în trăsăturile generale cu acela pe care-l văzuse în vedenie, cu excepția materialului din care era făcut. Obișnuiți cu reprezentările mărețe ale zeităților lor păgâne, caldeenii nu făcuseră niciodată mai înainte o statuie atât de impresionantă și maiestuoasă ca această statuie strălucitoare de șaizeci de coți înălțime și șase coți grosime. Și nu este surprinzător ca, într-o țară în care închinarea idolatră avea o răspândire generală, chipul frumos și scump din câmpia Dura, reprezentând slava Babilonului, puterea și măreția lui, să fie consacrat ca obiect de închinare. S-au luat măsuri în acest scop și un decret a fost dat ca în ziua dedicării, toți să-și dovedească loialitatea supremă fală de puterea Babilonului plecându-se înaintea chipului. PR 505.2

Citește în Daniel 3:17,18 cuvintele celor trei tineri evrei care îl sfidează pe împărat. Ce înveți despre credință și despre costul ei?

Zadarnice au fost amenințările împăratului. N-au putut îndepărta pe bărbați de la ascultarea de Împăratul Universului. Din istoria părinților lor ei învățaseră că neascultarea de Dumnezeu este urmată de dezonoare, dezastru și moarte și că frica de Domnul este începutul înțelepciunii, temelia oricărei prosperități adevărate. Stând liniștiți în fața cuptorului, au zis: “Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate”. Credința lor s-a întărit atunci când au declarat că Dumnezeu va fi proslăvit prin eliberarea lor, și cu asigurarea biruitoare născută din încrederea deplină în Dumnezeu au adăugat: “Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat!” PR 507.3

“Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor, și aruncați în mijlocul cuptorului aprins. Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego”. PR 508.2

De pe tronul său împărătesc, regele privea așteptând să-i vadă pe bărbații care-l sfidaseră mistuiți de foc. Dar sentimentele lui de triumf s-au schimbat brusc. Nobilii care stăteau aproape i-au văzut fața pălind când a sărit de pe tron și a privit atent la flăcările strălucitoare. Alarmat, împăratul s-a îndreptat către căpeteniile lui întrebându-le: “N-am aruncat noi trei oameni legați în mijlocul focului?... Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de-al patrulea seamănă cu al unui Fiu de Dumnezeu”. PR 509.1

De unde știa acest împărat păgân cum arată Fiu lui Dumnezeu? Robii evrei care ocupau poziții de încredere in Babilon reprezentaseră înaintea lui adevărul prin viața și caracterul lor. Când li s-a cerut un motiv pentru credința lor, ei l-au dat fără ezitare. Lămurit și simplu ei prezentaseră principiile neprihănirii, învățând în felul acesta pe cei din jurul lor despre Dumnezeul Căruia se închinau; și în înfățișarea celui de-al patrulea din mijlocul focului împăratul a recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu. PR 509.2

Învățăturile care trebuie scoase din experiențele tinerilor evrei de pe câmpia Dura sunt importante. În zilele noastre, multor slujitori ai lui Dumnezeu, cu toate că nu sunt făcători de rele, le va fi dat să sufere umilințe și abuzuri din mâinile acelora care inspirați de Satana sunt plini de invidie și fanatism religios. Mânia omului va fi trezită îndeosebi împotriva acelora care sfințesc Sabatul poruncii a patra; și în cele din urmă un decret universal îi va denunța pe aceștia ca meritând moartea. PR 512.1

Timpul de suferință dinaintea poporului lui Dumnezeu va cere o credință care să nu se clatine. Copiii Săi trebuie să facă cunoscut că singurul obiect al închinării lor este El și că nici un motiv, nici chiar viața însăși, nu-i poate determina să facă cea mai mică concesie închinării false. Pentru inima credincioasă poruncile oamenilor mărginiți și păcătoși se vor prăbuși fără însemnătate în fața Cuvântului veșnicului Dumnezeu. Adevărul va fi ascultat chiar dacă urmarea este închisoarea, exilul sau moartea. PR 512.2

Așa cum a fost în zilele lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, tot așa și în perioada de încheiere a istoriei pământului, Dumnezeu va lucra cu putere în favoarea acelora care vor sta neclintiți pentru dreptate. Acela care a umblat cu demnitarii iudei în cuptorul încins, va fi cu urmașii Săi oriunde se vor afla. Prezența Lui dăinuitoare îi va mângâia și-i va susține. În timpul de strâmtorare, o strâmtorare care nu a mai fost de când există națiunile, cei aleși ai Săi vor sta neclintiți. Satana împreună cu toată oștirea răului nu va putea distruge pe cel mai slab dintre sfinții lui Dumnezeu. Îngerii care excelează în putere îi vor ocroti, și în favoarea lor Iehova Se va descoperi ca “Dumnezeu al dumnezeilor”, în stare să mântuiască în chip desăvârșit pe aceia care și-au pus și își pun încrederea în El. PR 513.1

Marţi, 17 Iunie

Închinarea la un chip, din nou

Ce contrast observi în Apocalipsa 13:11-17; 14:9,11,12; 16:2; 19:20; 20:4 între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor?

Fiara cu două coarne exercită toată puterea pe care prima fiară, ca un leopard, a exercitat-o, arătând din nou că este o putere mondială. Într-adevăr, este nevoie de o astfel de putere pentru a forța pe toți locuitorii pământului să se închine așa cum poruncește ea și să implementeze o asemănare a guvernării bisericii și statului care este la fel de depășită ca și Evul Mediu. Da, este nevoie de o astfel de putere pentru a influența lumea să i se închine, în afară de cei a căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului.

Când se dă decretul de către fiară ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde și să fie omorâți pentru că nu se conformează, atunci doar Dumnezeu poate să-Și protejeze poporul, poporul al căror nume sunt scrise în „Carte".

Când acest lucru se va întâmpla, care nu este prea departe în viitor, atunci cei ai căror nume sunt scrise în „Cartea Vieții" vor fi eliberați, dar toți ceilalți vor fi primit semnul fiarei. Nu va fi teren de mijloc sau clasă de mijloc.

Analizează Romani 1:18-25 și observă legătura dintre Romani 1:18 și Apocalipsa 14:9,10 în ce privește „mânia lui Dumnezeu". Așadar în ce fel problema închinării la chip este o aplicare a aceluiași principiu referitor la cui îi sunt credincioși oamenii?

Mânia lui Dumnezeu, așa cum este în mod obișnuit înțeleasă, sunt cele șapte ultime plăgi (Apocalipsa 15: 1) și este trimisă în perioada dintre încheierea timpului de har și a doua venire a lui Hristos.

În contrast cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus, îngerul al treilea arată către o altă categorie, împotriva rătăcirilor cărora este vestită o avertizare solemnă și înfricoșată: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu". (Apocalipsa 14, 9.10.) O interpretare corectă a simbolurilor folosite este necesară pentru înțelegerea acestei solii. Ce este reprezentat prin fiară, prin chip, prin semn? TV 438.2

Fiara cu două coarne "va face (va porunci) ca toți, mici și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte: și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, dacă nu are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei". (Apocalipsa 13, 16.17.) Avertizarea îngerului al treilea este: "Dacă se închină cineva fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea din vinul neamestecat al mâniei lui Dumnezeu". "Fiara" menționată în această solie, a cărei închinare este impusă de fiara cu două coarne, este prima, sau fiara care seamănă cu leopardul, din Apocalipsa capitolul 13 — papalitatea. "Chipul fiarei" reprezintă acea formă a protestantismului decăzut, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. "Semnul fiarei" rămâne să fie definit în viitor. TV 445.2

Miercuri, 18 Iunie

Persecutarea bisericii timpurii

Ce elemente din Faptele apostolilor 12:1-17 ar putea prevesti evenimente din ultimele zile ale istoriei pământului?

Scepticii pot râde în mod batjocoritor la gândul că un înger glorios din ceruri a dat atenție unei probleme așa de mici, ca aceea de a se îngriji de aceste simple și obișnuite nevoi omenești, și pot pune la îndoială inspirația acestui raport biblic. Dar, în înțelepciunea lui Dumnezeu, aceste lucruri nu au fost raportate în istoria sacră pentru binele și folosul îngerilor, ci al oamenilor, pentru ca, în cazul că vor fi aduși vreodată în încercări, să găsească mângâiere la gândul că cerul cunoaște totul. Domnul Isus a declarat ucenicilor Săi că nici o vrabie nu cade la pământ fără ca Tatăl ceresc să știe acest lucru și că, dacă Dumnezeu poate să țină minte nevoile tuturor păsărelelor de pe cer, va avea mult mai multă grijă pentru aceia care pot deveni supuși ai Împărăției Sale și, prin credință în El, pot deveni moștenitori ai nemuririi. O, dacă mintea omenească ar înțelege — în măsura în care planul mântuirii poate fi înțeles de mințile mărginite — lucrarea Domnului Isus de a lua asupra Sa natura umană și ceea ce trebuie să fie adus la îndeplinire pentru noi prin această minunată bunăvoință, atunci inimile oamenilor s-ar topi de mulțumire pentru marea iubire a lui Dumnezeu și în umilință ar adora înțelepciunea divină care a plănuit, a pus în acțiune taina harului. 5M 749.1

"Astăzi, îngerii din cer sunt trimiși să slujească celor care vor fi moștenitorii mântuirii. Nu știm acum cine sunt aceștia; nu s-a făcut încă cunoscut cine va birui și va împărți moștenirea sfinților în lumină; dar îngerii cerului trec prin toată lungimea și lățimea pământului, căutând să îi aline pe cei îndureraţi, să îi protejeze pe cei în pericol, să câștige inimile oamenilor pentru Hristos. Nici unul nu este neglijat sau trecut cu vederea. Dumnezeu nu face deosebire între persoane și are o grijă egală pentru toate sufletele pe care le-a creat." ST 13 decembrie 1905, par. 6

Același înger, care părăsise curțile cerești pentru a-l elibera pe Petru din mâna persecutorului său, a fost solul mâniei și judecății pentru Irod. Îngerul îl deșteptase pe Petru din somn; dar regele nelegiuit a fost lovit cu o altfel de lovitură, care i-a provocat o boală mortală. — The Spirit of Prophecy 3:344. AÎ 234.1

Joi, 19 Iunie

Semnul fiarei

Citește Matei 12:9-14; Ioan 5:1-16. Ce i-a determinat pe liderii religioși să dorească uciderea Domnului Isus?

Isus a fost adus înaintea Sinedriului, pentru a răspunde la acuzația că a călcat Sabatul. Dacă în timpul acela iudeii ar fi fost o națiune independentă, o acuzație de felul acesta ar fi constituit un motiv pentru a-L omorî. Lucrul acesta a fost împiedicat de faptul că erau supuși romanilor. Iudeii nu aveau putere să condamne cu pedeapsa capitală, iar acuzația pe care o aduceau ei împotriva lui Isus n-ar fi avut nici o greutate în fața tribunalului roman. Cu toate acestea, ei sperau să realizeze alte lucruri. În ciuda eforturilor lor de a pune piedici lucrării Lui, Hristos câștiga și la Ierusalim o influență asupra poporului, mai mare chiar decât a lor. Mulțimea, care nu se interesa de discursurile rabinilor, era atrasă de învățătura lui Hristos. Oamenii puteau să înțeleagă cuvintele Lui și inima lor se încălzea și era mângâiată. El vorbea despre Dumnezeu nu ca despre un judecător plin de răzbunare, ci ca despre un tată milos și descoperea chipul lui Dumnezeu ca fiind oglindit în propria persoană. Cuvintele Lui erau ca un balsam pentru sufletele rănite. Atât prin cuvinte, cât și prin lucrările milei Sale, El distrugea puterea apăsătoare a vechilor tradiții și a poruncilor omenești și prezenta iubirea lui Dumnezeu în bogăția ei inepuizabilă. HLL 204.4

sus venise să “vestească o lege mare și minunată”. El nu urmărea să-i scadă demnitatea, ci să i-o mărească. Scriptura zice: “El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa până va așeza dreptatea pe pământ.” (Isaia 42, 21.4.) El venise pentru a elibera Sabatul de cerințele care-l împovărau, care făcuseră din el un blestem, în loc de binecuvântare. HLL 206.1

Din motivul acesta a ales El ca în Sabat să facă lucrarea de vindecare la Betesda. El ar fi putut să-l vindece pe bolnav în oricare din zilele săptămânii sau ar fi putut să-l vindece fără să-i spună să-și ducă patul. Dar aceasta nu i-ar fi dat ocazia pe care o dorea. Fiecare faptă a lui Hristos pe pământ avea la bază un scop înțelept. Tot ce făcea era important în sine, precum și prin învățătura pe care o dădea. Dintre nenorociții de la scăldătoare, El a ales cazul cel mai grav ca să exercite asupra lui puterea Sa vindecătoare și i-a poruncit omului să-și ducă patul prin oraș, ca să vestească lucrarea mare săvârșită asupra lui. Lucrarea aceasta a stârnit discuții cu privire la ce anume era îngăduit să se facă în Sabat și a dat ocazie ca El să denunțe restricțiile impuse de iudei cu privire la Ziua Domnului și să declare fără valoare tradițiile lor. HLL 206.2

Vineri, 20 Iunie

Alte gânduri

Nu este departe vremea când încercarea va veni pentru orice ființă. Păzirea sabatului fals ne va fi impusă. Lupta va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. Aceia care se supun pas cu pas cerințelor lumii și se conformează obiceiurilor ei se vor supune puterilor existente decât să se expună batjocurii, insultei, amenințărilor cu închisoarea și moartea. În vremea aceea aurul va fi despărțit de zgură. Evlavia cea adevărată va fi deosebită clar de cea aparentă și superficială. Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor se vor prăbuși în întuneric. Aceia care și-au asumat podoabele sanctuarului, dar care nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea Domnului Hristos, se vor arăta atunci în rușinea propriei lor goliciuni. PR 188.1

Printre locuitorii pământului, răspândiți pe tot pământul, sunt cei care nu și-au plecat genunchiul lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care se văd numai noaptea, acești credincioși vor străluci atunci când întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele. În Africa cea păgână, în țările catolice ale Europei și Americii de Sud, în China, în Italia, în India, insulele mării în cele mai întunecate colțuri ale pământului, Dumnezeu are în rezervă o constelație a celor aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, făcând cunoscut lămurit unei lumi decăzute puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum ei se arată în fiecare popor, în fiecare limbă și în fiecare națiune, și în ceasul celei mai cumplite apostazii, când Satana depune efortul suprem de a face ca “toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi” (Apocalipsa 13, 16), să primească, sub pedeapsa cu moartea, semnul de supunere pentru o zi falsă de odihnă, acești credincioși “fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu fără vină” ... vor “străluci ca niște lumini în lume”. (Filipeni 2, 15.) PR 188.2

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org